

Neputința uitării

Blacks

Neputința uitării

Într-un trecut am enunțat o leamnă
șoptindu-ți ce simțeam în mod firesc,
Și-n astă zi, cu fulgi în diademă,
Îți voi șopti din nou că "Te iubesc!"

Pe tabla vieții mi-am întins trăirea
și nu am vrut nicicum să te rănesc,
când publică mi-am înșirat iubirea
scriind două cuvinte "Te iubesc!"

Îți amintești interna mea trăire
pe care n-am putut s-o potolesc
când ți-am întins a inimii grăire
în cele două slove "Te iubesc!"?

Trecut-au ani sub a schimbării undă,
Dar cele amintiri mă tot izbesc
când tabla vieții n-a putut s-ascundă
eternul meu mesaj că "Te iubesc!"

Or trece ani, fixați poate-n albume,
Și de-oi uita curând să-i socotesc
sunt sigur că nicicând în astă lume
nu voi uita să-ți spun cât "Te iubesc!"